

VOORWOORD OEHOE 1999-1

De kop is eraf, van het nieuwe jaar. Een bijzonder jaar, want over twaalf maanden rollen de negens eruit en belanden we in de twee met drie nullen. Sommigen zien er met spanning naar uit, bij anderen loopt de spanning met het oog op het millenniumprobleem als nooit tevoren op. De redactie van Oehoe is er klaar voor en stevent vol vertrouwen af op de komende jaarwisseling. En het deed ons deugd om in het Onderwijsblad van 14 november jl. te lezen dat ons salarisbureau Caso millenniumproof is gebleken. Met de salarisbetalingen in januari 2000 zit het dus wel snor.

Meldden we in het vorige nummer dat we helaas afscheid moesten nemen van Margot, in dit eerste nummer van de nieuwe jaargang berichten we dat Wil de Oehoe-crew gaat verlaten. Wil wilde echter niet gaan, voordat hij zijn interview met onze vijf tweelingouders had afgerond. Waarvan akte in dit nummer, onder dank aan Wil voor zijn redactionele activiteiten van de afgelopen tijd.

Nou, en dan onze advertentiecampagne natuurlijk. Er blijken in de laatste maanden van het afgelopen jaar heel veel positieve reacties binnengekomen te zijn. Of het waar is, weten we niet, maar de leukste schijnt die van Dick Bruna geweest te zijn, die met Nijntje nu eindelijk wel eens op zoek wilde gaan naar zijn roots (?!). En heel opmerkelijk vonden wij in de tweede helft van november de flankerende advertenties van AH, Edah en Super de Boer, die tegen stuntprijzen wortelstamp aanboden. Zou het eerder tijdens ons transformatiecongres gelanceerde franchising-idee gaan werken? Interessant vonden wij ook de resultaten van de eerste Interpolis-campagne, die de verzekeraar weliswaar een flinke bom duiten kostte, maar haar bepaald geen windeieren heeft gelegd. Toen de eerste campagne in mei 1997 stopte, kende 85% van de Nederlanders Interpolis, terwijl dat voordien stokte bij 59%. Om nog maar niet te spreken van de verviervoudiging van de winstcijfers. Hoopgevend, dergelijke resultaten en daarom wachten wij natuurlijk vol spanning af hoe het met onze eigen campagne zal gaan. Of moeten we misschien tjakka-goeroe Emile Ratelband toch maar eens bellen, of hij zijn ambassadeurschap bij Tulip niet wil verruilen... Of wellicht Youp van het Hek...

Maar alle gekheid op een stokje: we mogen best trots zijn op onze advertentiecampagne die op een verfrissende en verrassende manier KPC Groep in de schijnwerpers zet. We verwachten dat iedereen in Nederland in de toekomst zonder dralen KPC Groep belt, zelfs als het over leren bankstellen gaat.

Tot slot. KPC Groep wordt nogal eens vergeleken met een duiventil: iedereen vliegt in en uit en als je iemand nodig hebt, is die er niet altijd. Misschien is het beter om KPC Groep te vergelijken met een middeleeuws gildehuis, naar het idee van een Interpolis-topman (ja, alweer) in De Volkskrant: "De mensen werkten thuis, maar in het gildehuis zochten ze elkaar op. Dat waren bij uitstek sociale ontmoetingsplaatsen; er werd gegeten, gepraat, vergaderd." En laten we nu eerlijk zijn: we stappen toch allemaal liever zo'n gildehuis binnen dan een duiventil? Maar wie liever naar de toekomst kijkt dan naar het verleden, voelt zich wellicht beter thuis in het functiehuis, waar we 's morgens in het mediacentrum een presentatie samenstellen, 's middags lunchen de eetwerkruinte en 's avonds kunnen genieten van het theater. Behalve leren is ook werken in de 21e eeuw veelbelovend!

VOORWOORD OEHOE 1999-2

Er klinkt een nieuwe lokroep door ons huis. Het is misschien niet iedereen opgevallen - de uil roept immers voornamelijk 's nachts -, maar aan een aantal vroege vogels, waaronder de Oehoeredactie, is het zeker niet ontgaan. Wat is er aan de hand. Is het gewoon het voorjaar? Heeft de uil te veel paaseieren gegeten of zich aan de haas vergrepen? Hoor, daar in de verte, heel zacht, als je goed luistert kun je het horen: "Oehoe, ISO, oehoe ... , ISO, oehoe ... "

Ja, dat is het natuurlijk: de uil heeft zijn kwaliteitsei gelegd. Ge-audit en gecertificeerd. Niks voorjaar dus, niks paaseieren. Die eieren zijn immers allang gevonden en de paashaas is reeds aan zijn kerstdieet begonnen. Nee, het is de roep van een trotse mama-uil die haar vreugde uitschreeuwt over haar nieuwste ei. Nog maar eventjes broeden en ze heeft er weer een prachtig kuiken bij. Kwaliteit geleverd, iso verzekerd.

We hebben ons keurmerk en kunnen samen met de uil opgelucht ademhalen - Was dát nou alles?! -, al is het alleen maar omdat we nu niet meer wakker hoeven te liggen van de siddersignaaltes of de kwaliteitsprenten op de computer. We weten nu immers wat kwaliteit is. En we weten nu ook waar we goed in zijn: advieswerkzaamheden op het gebied van onderwijs, kennismangement en bedrijfsopleidingen in binnen- en buitenland, met als kernactiviteiten: onderzoek en advies, ontwikkeling en informatieverstrekking, opleiding en training, coaching en (project)management. Een hele mond vol wel, maar goed hé! Zeker iets om uit te dragen: Oehoe, ISO, oehoe. En ook wij als Oehoe-redactie zijn trots op ons ISO-certificaat. Achter de schermen werken we hard aan de kwaliteit en de continuïteit van de informatievoorziening. Zo hebben we in Jacques de financieel expert aangetrokken die het gat moet dichten dat Margot en Wil vorig jaar hebben achtergelaten, en houden we met Albert tijdelijk het vangnet op voor Jan. Maar niet alleen in de informatievoorziening levert de redactie van Oehoe kwaliteit. Wat te denken bijvoorbeeld van het peilingsonderzoek en de ongevraagde adviezen van Raoul ter Balkt? En zelfs op het gebied van opleiding, training en coaching zijn we actief. Voor adviseurs en accountmanagers die de bovenstaande scoop te lastig vinden om mee te scoren bij de klant en die 'Oehoe, ISO, oehoe' beter vinden bekken, organiseert de Oehoe-redactie in nauwe samenwerking met de afdeling PR & Voorlichting een training 'Lokroepen', met daaraan gekoppelde coaching en intervisie. Belangstellenden kunnen zich voor dit onderdeel van het professionaliseringsaanbod nog tot 23 april aanmelden bij Noor. Oehoe, ISO, oehoe, het ISO-9001-certificaat prijkt op onze omslag. En terecht, vinden wij als redactie, want natuurlijk werken we uitsluitend volgens het (procedure)boekje. Zo is ons ter ore gekomen dat de auditoren vonden dat belangrijke stukken hier in huis te weinig werden geaccordeerd. En dat laten we natuurlijk niet zomaar over onze kant gaan, dus: Oehoe, jaargang 3, nummer 2, april 1999 door de redactie vastgesteld op 1 april 1999.

VOORWOORD OEHOE 1999-3

Oehoe, oehoe het is (bijna) vakantie. Tijd om de lokroepen van onze uil te doen verstommen. Tijd om even een uiltje te knappen. Met speciale knapzakken moet dat lukken. Handig, want je kunt er zo mee van de ene naar de andere plaats trekken. Al je spullen gewoon bij je. En je kunt natuurlijk kiezen waar je neerstrijkt. In zo'n klein flexibel tentje, midden in de kring van de andere tentjes, met 's avonds 'n kampvuurtje. Of op de mooie plaatsjes langs de waterrand. Natuurlijk met volledige elektrische aansluiting en eigen kraan. Gezellig contact met je burens. Samen leuke dingen ondernemen. En wil je eens een dagje alleen op pad: dat moet ook gewoon kunnen. En 's avonds wordt er uiteraard van alles georganiseerd op de grote open plek in het bos. Lekker zo'n vakantie.

En natuurlijk kom je dan opgewekt en vol energie weer terug. Je start thuis je computer op en onmiddellijk vallen je de scheerlijnen op aan 't nieuwe gebouw. En ja hoor, even later twee vertrouwde uiltjes op 't scherm. Oehoe, oehoe, we zijn weer terug. Na even lokaal inbellen vliegen ze naar rechtsonder op je scherm en blijven daar rustig zitten wachten, terwijl jij virtueel contact maakt met de hele wereld. Ha, leuk, bij de post zit een uitnodiging voor een ballonvaart die je ter ere van de 50ste verjaardag mag maken op 29 oktober.

En ben je dan weer terug op het nest. Dan staan wij van de Oehoe-redactie je op te wachten om je vakantiekiekjes voor de Camer Ideala in ontvangst te nemen. En vragen we je natuurlijk hoe vaak jij het ja-woord hebt gegeven. Raoul is er dan niet meer om je verder te adviseren. Zijn taak zit erop. Maar je kunt natuurlijk terecht bij onze vertrouwenspersonen. Geen kunst toch?

VOORWOORD OEHOE 1999-4

Nog even ... en we schrijven 2000. Nog even en de millennium-hype behoort definitief tot het verleden.

Nog even ... en het is al weer 2001, het jaar waarin Arthur C. Clarke zijn geruchtmakende science-fiction roman '2001: A Space Odyssey' (1969) liet afspelen, indertijd door Stanley Kubrick op spectaculaire wijze verfilmd en 'haalbare realiteit' genoemd. Van de maakbare samenleving was toen nog geen sprake, evenals niet van een millenniumprobleem.

Nog even... en KPC Groep bestaat honderd jaar. Maar voor het zover is, blikken we eerst terug op 50 jaar! Het bruisende jubileumcongres met de interactieve presentatie van onderzoeksgegevens (ook zonder de laatste dia) door Huub en de visie op het Nieuwe Leren door Carel (Klaas? Claes?). Het spetterende vuurwerk rond de Camera Didactica. Het virtuoze pianospel van Wibi Soerjadi. En natuurlijk hebben we beelden van de feestavond in De Voorste Venne met het flitsende cabaret van eigen bodem. Met een professionele aanpak, van hoog niveau, vol humor en met ontroerende, verstillende momenten. Een prestatie van formaat, waarvan ongetwijfeld iedereen met volle teugen heeft genoten. Een peiling onder collega's wettigt het vermoeden dat zowat iedereen aan het volgende cabaret mee gaat doen. Probleem wordt dan natuurlijk wel het publiek. Maar met wat creatieve e-mails aan _iedereen moet daar toch een oplossing voor te bedenken zijn? Dank aan Peter die met zijn fotocamera deze terugblik op 50 jaar KPC Groep mogelijk maakte.

Het laatste Oehoe-nummer van deze jaargang is er een met een hoog reis-gehalte: Cuba en Egypte. Reisverhalen over zonnige oorden waar KPC'ers verbleven. Verhalen om nog eens even lekker bij weg te zwijmelen en wat na te genieten van de fantastische zomerse zonnereuren. Zoals Frederick de muis: in de zomer deed hij weinig anders dan luieren en zonnebaden, tot groot verdriet en irritatie van zijn medemuizen. Maar toen de wintervoorraad slonk en de muizenkolonie honger kreeg, begon Frederick te vertellen: over de warmte van de zonnestralen en de genoegens van de zomer. En de muizen leefden weer op.

Wie dit een mooi verhaal vindt, maar toch liever een ander verhaal over muizen hoort, kan daarvoor overigens óók in dit nummer terecht. Maar dan krijgt het muisje wel een staartje. Nieuwkomer in Oehoe is Nuiltje, die ons dit keer deelgenoot maakt van zijn zwerftocht langs een aantal kopieermachines. We nemen ook afscheid. Van Ad Viseur en Fiet Back, die in dit nummer voor de laatste keer present zijn. Van Yvonne, wiens naam voor de laatste keer in het colofon staat. Na een groot aantal jaren medewerking aan KPC Intern en - later - Oehoe is haar afscheid alleszins gerechtvaardigd. We gunnen haar dit 'eervol ontslag' dan ook van harte. Mede door haar vakkundig en enthousiast (hoofd)redacteurschap kon KPC Intern uitgroeien tot een gewaardeerd personeelsblad en legde zij de basis voor continuering en verdere uitbouw naar Oehoe. Yvonne, bedankt!